Temps Ordinari - trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per FrancescR el dl., 14/11/2022 - 00:00

2Sa 5,1-3
Col 1,12-20
Lc 23,35-43

CULMINACIÓ DE L'ANY LITÚRGIC

Avui s'acaba l'any litúrgic i celebrem el seu darrer diumenge. I ho fem amb una festivitat que, si em permeteu, jo anomenaria la "festa de Jesús, Senyor de la nostra vida i de la nostra història" "per raons òbvies…" És un esplèndit coronament d'un any que ens ha ensenyat els mil i un detalls i motivacions que Jesús ens ha revelat, de paraula, amb signes i amb obres.

1. Quina vida més plena!

Hem contemplat el Senyor ensenyant, perdonant, estimant, guarint, discutint a les sinagogue, amb una vocació que gairebé ha esta una obsessió: la vinguda progressiva del Regne, del "Temps de Déu", d'un Món millor, del cor de les persones, vivint la utopia d'allò que ell en deia "el Regnat de Déu", posant els fonaments d'una Església edificada sobre les espatlles humanes però empeltada en la força de l'Esperit. Sobretot obsessionat per la lluita pels drets humans i la dignitat de tot home i tota dona.

I, ves per on els homes del Temple i del Palau no el van entendre. I per això li han preparat un tron especial: una creu, enmig de dos pobres homes, criminals, lladres, rebuig de la societat, com tants d'altres que abans ja s'havien perdut per aquells camins…

2. Quina escena tan dramática i tanmateix alliberadora!

La coneixem de sobres; però el que no podem perdre de vista és la capacitat que té aquest Jesús de perdonar, de salvar, de captar el fons dels cors de les persones, encara que estiguin coberts de dolors, de tristesa i de misèria humana. Com deia una bona dona, aquell lladre va ser lladre fins al final, perquè l'hi robà a Jesús l'entrada al Regne, les claus de la vida eterna. Tot un récord. Després el Pare el ressuscitarà, perquè, com deia una persona que no té res de teòleg, un nen de 8 anys de la catequesi, "Jesús va ressuscitar perquè no hi ha dret que una persona tan bona acabi d'aquesta manera, clavat en una creu…"

3. Totes les utopies es lluiten

El nostre món, la nostra Església, la nostra societat, sense entrar en detalls, que ja els veiem cada vespre als Telediaris, están mal muntats. Será perquè l'deal de Jesús és massa utópic? Combinar la justícia amb la veritat és difícil; costa un esforç sobrehumà d'autenticitat i valentía que només ho podem fer si ens acompanya la força de l'Esperit. Combinar l'amor amb el realisme concret costa una sobredosi de generositat i bon cor; sembrar la pau pertot arreu, suposa fer-se una violència interna que està a l'abast de molt pocs; viure amb il.lusió, positivisme i alegría és prendre's cada dia un dosi secreta d'esperança… I no seguim, perquè ens dirien que som uns somiatruites, o uns teòrics d'un món millor.

Només és possible si aquest Jesús, crucificat i ressuscitat ens sedueix. Perquè la festa d'avui és d'una manera especial la festa d'una seducció. I avui, en el moment de l'Eucaristia li podriem contestar com Jeremïes: "*M'has seduït, Senyor , i m'he deixat seduir*." I això només passa quan hi ha entre nosaltres dos, ell i jo, un amor real, secret , creixent…" Creiem sincerament que aquest és el sentit d'una festa tan especial com la que celebrem aquest diumenge. I a partir d'aquest moment us desitgem un bon Advent i un millor Nadal…

ETIQUETES
PLENITUD UTOPIA SEDUCCIÓ